

החוקרים שמצאו את גופתה הערופה של תחיה רובינשטיין מנסים לפענח את תעלומת הרצח השלישי

שקט מדי בחוף שטן, היו סמלי מדור הבילוש החיפאי אומרים איש לרעהו בחידוש האחרון. השקט הפתאומי באיזור הפשעים המועד, הפתיע אותם. אחרי שני מעשי הרצח, שאירעו בזה אחר זה ובהם קטלו רוצחים קרייזם את חייהם של רפאל כהן ואליהו בכר, (העולם הזה 1061) חיכו השטרים לפשעים נוספים כבר מובן מאליו. "זה עוד לא הכל", אמרו השוטרים מלומדי הנסיון, שקבעו את דעתם בנושא זה כבר מומן: "רק חיטולו המוחלט של חוף שטן על רועי הזונות שבו ובתי החאשיש, יחסל את מעשי הפשע הרבים."

ביום שני, בשבוע שעבר, התממשה נבואתם של הבלשים החיפאיים. בהשכמת הבוקר, הוצקה הניידת לחוף שטן. מצאתי גופה של בחורה, הודיע קול נרגש בטלפון. בתוך סכך שיחים, ליד פסי הרכבת, פגשו השוטרים את אהרון לוי, פועל בתחנה החטרינארית בקירבת מקום. "אני הולך מדי בוקר לעבודה", סיפר לוי כשהוא הירר כולו, "הבוקר הרגשתי במשהו שבלט מתוך השיחים. ניגשתי למקום וראיתי את הבחורה המתה". "היא לא מתה", אמר לו אחד השוטרים שבדק את הגופה מקרוב, "היא נרצחה". אחרי שעה החלה החקירה המשטרית על כל פרטיה. גופתה של תחיה רובינשטיין נמצאה הבוקר בחוף שטן. רשם היומאי ביומן מטה הנפה.

★ ★ ★

סכין בעורף

לא היה קושי מיוחד לזהות את גופתה של הנרצחת. תחיה רובינשטיין הייתה ידועה היטב לשוטרי הניירות שעברו בחוף שטן ולבלשי המדור. כי הבחורה השפנמונת והצעירה (26) התפרנסה לא רק ממקצוע ספרותי הנשים בו שלטה במקצועיות רבה, אלא גם ממכירת גופה לגברים זרים באיזור בתי הבושת של חיפה. צורת הרצח וזעזעה אפילו את חוקריה החתיקים של המשטרה. "רצח זה, הוא מעשה ידיו של פושע מטורף", אמר אחד החוקרים, שהסב את עיניו מן המראה המועזע. עוד בטרם הספיקו אנשי החברא קדישא להביא את גופתה של תחיה למנוחת עולמים, החל מדור הבילוש מחפש בקד"ח נתנות את הרצח: "עם מי נאטתה תחיה רובינשטיין ביום ובלילה שלפני הרצח? מי איים עליה? מי רצה במותה?"

מקום הרצח

כאן, בין השיחים, בקרבת פסי הרכבת הסוליים לק ריות, מצא הפונל אהרון לוי את גופתה הערופה של תחיה רובינשטיין. "יתכן שברחה לכאן מבעלה", אמרו החוקרים.

אלה כמובן היו השאלות הראשונות שעמדו לעיני החוקר. רים, אם היו בידים החשובות הנכונות לשאלות אלה, היו רוכשים גם את המפתח הנכון לתעלומת הרצח השלישי. לאט-לאט, החלו קטעי הידועות להתרכז בידי הקצין קרל זינגר, מפקד מדור הבילוש. כשנשזרו קטעים אלה לזריעה אחת, נגל לעיניהם של זינגר ועוזריו סיפורי חיים מועזע של צעירה יהודיה ילידת-הארץ, בנתיב היסורים הארוך שלה מבית הוריה האמידים בחיפה אל שלולית הדם, שבסבך השיחים ליד פסי הרכבת בחוף שטן.

★ ★ ★

פושע בחיפה, שוטר בירושלים

היח של תחיה רובינשטיין החלו בחוק משפחת סוחרים אמידה בהדר הכרמלי. הילדה החנינית סיימה את חוק לימודיה בגן הילדים, בית-הספר העממי בבית-הספר התיכוני. היא שרתה בנד"ע ובצה"ל, חזרה לבית הוריה נחרי שסיימה את שנות שירותה הלאומי.

כשהשתחררה מן הצבא, התלה תחיה ללמוד ספרות-ינשים לפרנסתה. בערבים הייתה מבלה בחברת חבריה וחברתיה הרבים. כשהכירה את משה שפירא, צעיר חיפאי שהיגר

הבעל בנימין רובינשטיין, שהגיע ארצה מפולין אחרי הקמת המדינה, הוביל את אשתו אחריו אל ח' בח'ה המושחתת של העולם התחתון שסרכזה בחוף שטן בחיפה.

הנרצחת תחיה רובינשטיין, צעירה נחמדה ילידת הארץ, התחילה את חייה ככל נערה בת-דורה, סיימה אותם כאשת-רחוב נטוה.

חייו החדשים של בנימין נמשכו רק שנתיים. כשחזר לחיפה ונשא את תחיה לאשה, לא עמד בנימין ההבטחתו לעצמו ולחבריו. הוא היה נראה שוב בחברת הדמיות המפוקפקות, בחברתן בילה לפני הת-יטו למשכרה. מעשיו של בנימין לא נעלמו מעיניה של תחיה. מריבת תכופות וסוערות פקדו את בני הוג. בנימין הפסיק לעבוד וכספה של תחיה לא הספיק להחזיק משק הבת. גם נאלצו למכור את הדירה הנאה שברחוב אבן גבירול, לעקר ממנה אל אחד הצריפים העלובים בח' שטן.

בינתיים לארצות-הברית, היא נישאה לו אחרי הכרות-אבהה קצרה, אך לא מצאה את אושרה בחברתו. הם לא התאימו אחד לשני, סיפרה אחת השכונות שהיתה עדת-שמיעה למריבותיהם. "אחרי כמה חודשים הם נפרדו".

תחיה חזרה לבית הוריה. באחד הימים, אחרי יום עבודה מייגע במספרה, יצאה לבלות בחברה, הכירה את מי שהיה עתיד להיות בעלה השני: בנימין רובינשטיין.

בנימין, שהיה מבוגר מתחיה בשש שנים, מצא חן בעיניה עד-מהרה. אחרי שלכו יחד זמן קצר, הציע בנימין לתחיה נשואים. תחיה, בעזרת כסף הוריה, רכשה זירה, עברה לגור בה יחד עם בעלה החדש, שהמשיך לעבוד כפועל בסולל-בונה. בשעה שהיא עצמה המשיכה לעבוד במספרה, אולם גם נישואיה בשנית לא עלו יפה. אין ספק כי אילו ידעה תחיה את תולדות-חייו של בעלה החדש לא היתה מסכימה להינשא לו. כי בנימין רובינשטיין היה ידוע בחוגי העולם התחתון בחיפה כשם ששמו לא היה זר לאוזני המשטרה. הבחור הצעיר והחסון עלה מפולין אחרי הקמת המדינה, התגייס לצה"ל והשתחרר ממנו. נחרי שחררו, התפרנס בנימין מפרנסות מפוקפקות שונות, שלא תמיד עלו בקנה אחד עם סעיפיו של חוק המדינה.

"לפתע", מספרים ידידיו של בנימין בחוף שטן, "נעלם הגבר. חברים שביקרו בירושלים ראו אותו שם במדי שוטר". בנימין שירת במשטרת ירושלים שנתיים ימים. "רציתי להתפרנס ביושר", סיפר לחבריו שלא הסתירו את תמהונם ממדיו החדשים של בנימין, "אסור ליז"

★ ★ ★

אשה ב-700 ל"י

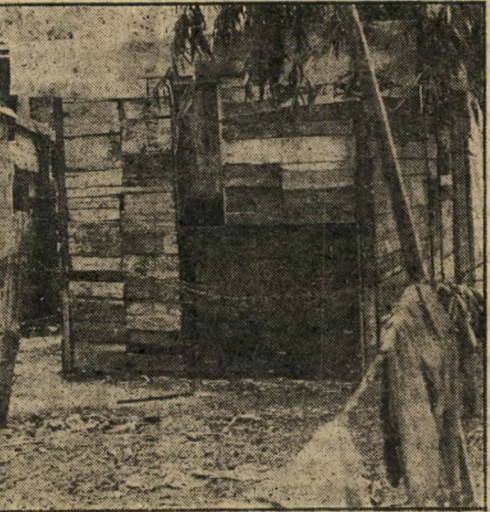
ב' חוף שטן השתלב בנימין בחברת הפושעים ועזב הפשע שמסביבו. הוא המשיך לריב עם תחיה, שחיפשה לה חברים חזשים, כדי להימלט מאחירת הלחץ והמריבות. אחד משכניה וחבריה החדשים של תחיה היה יוסף אורי, צעיר ספרדי ולידי-חיפה, קרוב סמיים-משכרים שחי על רוחיה של פרוצה, שגרה בביתו.

הצעיר השחרור והצנום מצא חן בעיניה של תחיה. גם יוסף לא הסתיר את רחשי ליבו. אחרי שבועים של הכרות קצרה, החלו יוסף ותחיה לבלות בנחת. אפילו עקבותיה של עליוה, הבחורה שהיתה תחת חזותו של יוסף ואמן של שתי בנותיו, ואימויו של בנימין — לא הרתיצו. מחברות עם נרקומן ועד לפריצות, קצרה מאד הדרך בחוף שטן. יוסף היה גובה את הכסף לבנימין, שבא אליו באימים, הציע יוסף שותפות: "חצי לך וחצי לי". בנימין לא רצה שותפות. "תחיה היא אשתי", זמר ליוסף, "אם היא עובדת — היא תעבוד בשבילי". כעבור כמה ימים יצאו תחיה ובנימין ליפו. "נעבוד שם ותשכחי את יוסף", אמר בנימין לתחיה, שבפחה ממנו באה איתו. בשטח הגדול ביפו לא היתה הפרנסה מצויה בשפע לו קיחה בנימין. אחרי כמה שבועות של אכזבה, חזרו השניים לחוף שטן. "תן 700 ל"י ותחיה תהי שלך", הציע בנימין בפשטות, ליוסף.

יוסף הסכים. הוא נתן לבנימין 200 ל"י במומין. 500 לירות חקבל בשבוע הבא או בעוד שבועיים, הבטיח. אולם יוסף לא יכול היה לעמוד בהתחייבותו. הכמים המשכרים גולו ממנו את כל עודפי הכסף שרשותו. כשבא בנימין בתום המועד לגבות את ה-500 הל"י הנתרות, החזיר לו יוסף את תחיה. "קח אותה", אמר לבנימין, "אין לי כסף".

תחיה חזרה לבנימין. השכנים שליד צריפם הרעיו מזיזים כי המריבות לא פסקו בביתם של השניים, מאז יום המישי בו חזרה תחיה הביתה. "הם צעקו וצעקו", סיכרו במשטרה. אך מה שקרה בין יום המישי ליום שני, בו נמצאה תחיה כשצארה ערוף, הוא בבחינת תעלומה איש יזנו יודע לספר על כך, או שאינו רוצה לספר על כך.

החקירה נמשכת. תעלומת הרצח השלישי נשארה עדיין תעלומה. יוסף אורי ובנימין רובינשטיין נעצרו כחשודים ברצח, אך הוכחות ממשיות נגדם לא נמצאו. אולם מה שלא יהיו מימצאי החקירה המשטרית ות צאותה, נשאר ריכוז הפשעים והזשע של חוף שטן בחיפה הגורם העיקרי לשלושת מקרי הרצח שאירעו במקום לאחרונה בזה אחר זה.

צריך המדון

אחרי שנאלצו לסכור את דירתם המרווחת בחור הכרמל, עברו תחיה ובנימין רובינשטיין לצריפון הרעוע בחוף שטן. בצריפון המזלזלזל והחם ליפול, חניטת חטראגדיה לקיצה חסר.